

ሰንበት ዘመፃጉዕ

(29 የካቲት 2007 ዓ.ም.) (3/8/15)

ንኢየሱስ ሰሚዕካ ምኽክል!

መዝሙር: አምላኩስ ለአዳም ።

ንባባት: ሮሜ 8:31-34፣ ያዕ 5:14-ፍ፣ ግ.ሐ. 3:112፣ ማር 9:2-10

ሰብከት: እግዚአብሔር ይረድኦ ውስተ ዓራተ ሕማሙ፣ ወይመይጥ ሎቱ ኩሎ ምስካቢሁ እምደዌሁ፤ አንሰ እቤ እግዚአ ተሳላላ፤ “ሐሚሙ ምስ ደቀሰ እግዚአብሔር ይድግ፤ ካብ ሕማሙ ድማ የሕውዮ። አነኸአ ኦ ጎይታይ በዲለካ እየ እም ምሓረኒ ካብ ሕማመይ ከአ አሕውየኒ” መዝ. 41:3~4።

መዝሙር: “ንአዳም አምላኹ ሰንበት ንዕረፍቲ ሰርዐ አይሁድ ንኢየሱስ ብናይ መን ስልጣን ኢኻ እዚ እትገብር ዘሎኻ በልዎ፣ ንሱ ኸአ ኦ እገብር አሎኹ ንሱም ከአ ብግብረይ እመኑ፣ ኦ ጎይታ ሰንበት እየ፣ ንምሕረት ከአ አብአ እየ ንአይ አብ ምድሪ ሓጢአት ክሓድግ ተፈቐዱለይ እዩ። ናጽነት ክሰብኽ ንዕዉራት አዲንቶም ከብርሃሎም ከአ አቦይ ልኢኹኒ እዩ” ዝብል እዩ።

አምላኽ አብዚ ምድራዊ ሕይወትና ብዝተፈላለየ መገዲ ይዛረበና፣ ብእምነት ቅዱስ ሕይወት ክንመርሕ ከምኡ አብ ርክባትና ሓቅን ፍትሕን ርትዕን ክነንግስ ይዛረበና። አብ ገለ ክንርድኦ ጸዕሪ ዘድልዮ መገዲ ገሩ ገለ እዋን ከአ ዳርጋ ብቐሊል ክንርድኦ ብእንኸእል መገዲ ይዛረበና።

አብ ሰንበት ዘመጻጉዕ አይሁድ ነቲ ኢየሱስ ዘሕወዮ ሰብ እናረአዩ ክአምኑ አይደለዩን። ልቦም ዓጽዮም ነቲ ዝርእይዎን ዝሰምዕዎን ነገር ሓዲጎም ካልእ ክአምኑ ደልዮም። እስራኤላውያን እግዚአብሔር ብነብያቱ ገሩ ክዛረቡም እንከሎ ምስማዕ ይአብዩ ነሮም ሽዑ መከራ ስቓይ ይረኽቡ ነሮም። ሎሚ ንአምላኽ ክንሰምዕ ዝንበበና ቃል አምላኽ ካብ ማርቆስ እዩ።

አብዚ ጊዜ ጸም አርብዓ አምላኽ ሕጂ እውን ነቲ ሓደ ወዱ ምእንቲ ድሕነትና ክህበና ድላዩ እዩ። አብ ደብረ ታቦት ኢየሱስ ራእይ ተለዊጡ ወዲ አምላኽ ምኻኑን መጻኢ ክብሩን ገሊጹ ንአና ኸአ መጻኢ ሕይወትና አበይ ክኸውን ከምዘለዎ ሓቢሩ። እታ ሓንቲ አምላኽ ካብ ነፍሲ ወከፍና ዝደልዮ “ንወዱ ክንሰምዎ” ንክርስቶስ ነቲ ንአና ህያብ አምላኽ ዝኾነ እንተ ሰማዕና አብ ጉዕዞ ሕይወትና ብፍላይ አብዚ ጸም ዕዉታት ክንከውን ኢና።

ንአምላኽ ሰሚዕካ ምኽክል:

አብ ታሪኽ ድሕነት መጀመርያ ብእምነት ንአምላኽ ዝሰምዕ አብ ቅ. መጽሓፍ ከም እንረኽቦ አብርሃም እዩ። አብ ዘፍጥ 22:1-18 ዘሎ እንተ አንብብና አምላኽ ንአብርሃም ፈተና ከም ዘቐረበሉ እም ብእምነት ከም ዝወጸ ነንብብ። አምላኽ ንአብርሃም ንሱ ክገብሮ ዘይደሊ ክገብር አይደለዮን። ብሓቂ ክንርእዮ ከሎና አምላኽ ንአብርሃም ንይስሓቕ ወዱ ክስውአሉ ክሓትት እንከሎ ነቲ ባዕሉ አምላኽ አብ ዳሕረዋይ ዘመን ንሓደ ወዱ ምእንቲ ድሕነት ኩልና ኢሉ ከም ዝስውዖ አቐዲሙ ዝሕብር እዩ። አምላኽ ንመስዋዕቲ ይስሓቕ ደው አቢልዎ ምኽንያቱ እምነት አብርሃም ንጹር ብሩህ እዩ ነሩ። ንድላይ አምላኽ ክገብር ፍቓደኛ እዩ ነሩ። አብርሃም ንአምላኽ መጀመርያ ሰሚዕዎ ድሕሪኡ ተአዚዝዎ። ንአምላኽ ከሓጉስ ኢሉ ነቲ ሓደ ወዱ ክስውእ

አይተጠራጠረን። ንመስዋዕቲ ዝኸውን ንአምላኽ ክሓቶ ኣይደለየን እኳ ድኦ እቲ ሕቶ ብይስሓቕ ወዱ እዩ ቀሪቡ። ኣብ ክንዲ ንአምላኽ ንዝኾነ ነገር ምሕታት ነቲ ንእኡ እቲ ልዕሊ ኹሉ ዝኾነ ወዱ ክስውእ ፍቓደኛ ኮይኑ። ኣብርሃም ምስ አምላኽ ምጉዓዝ ልዕሊ ዝኾነ ነገር እዩ ሰሪዕዎ።

ካብ ኣብርሃም እንታይ ኢና ክንምሃር እንኽእል? መጀመርያ ንቃል አምላኽ ኣስተውዒሉ ክስምዕ ምድላዩን ንድላይ አምላኽ ምእዛዙን። ካልአይ እምነቱ ኣብ አምላኽ ነዚ ኸአ ቦቲ ዘርአዮ ሕያውነት ገሊጽዎ። እዚ ዘሎናዮ እዋን ክንሓስብ ክነስተውዕል ዝሕግዘና እዩ። “ኦ አምላኽ ንኣኻ ዘሓገስ ክገብር እንታይ ክገብር ትደልየኒ” ኢልና መምስቲ ዘሎናዮ ሕይወት ብፍላይ ካብ አምላኽን ሰብን ፈልዩና ዘሎ ክንቅይር ክንሓድግ ከቢዱና ዘሎ ክንርእዮ የድሊ።

ቀዳመይቲ ንባብና ካብ መልእኽቲ ጳውሎስ ናብ ሰብ ሮሜ እያ። ኣብአ ሓደ ካብቲ ምሉእ ተስፋ ዝህብ ደስ ዘብልን ዘጸናንዕን ኣብ ቅዱስ መጽሓፍ ንረክብ ብፍላይ ክአ ኣብዚ እዋን ጸም ጭ ከአ ፍሉይ ትርጉም ንረኽብሉ። ጳውሎስ ሰለስተ ተስፋ ዘልኦ መረጋገጺ ነገራት ይነግረና። “ዝቋመና የለን፣ ዝኸሰና የለን፣ ዝፈልየና የለን”። እዚ ዝኾነሉ ምኽንያት ክገልጽ እንከሎ “አምላኽ ብዓቢ ሕያውነቱ ነቲ ሓደ ወዱ ካብ ሃብና ከመይ ደኣኽ ምስኡ ኹሉ ዘይህበና” ይብል። ከምቲ ኣብ ኣብርሃም ዝረአናዮ ንብዙሓት ካባና ግን ዘጸግመና አምላኽ ንርእሱ ጠዓመኒ ዝብል ኣይኮነን። ከምቲ ኣብ ወንጌል ዮሐንስ እንረኽቦ “ቦቲ ሓደ ወዱ ዝአመነ ዘበል ኹሉ ናይ ዘለዓለም ሕይወት ምእንቲ ኺረክብ እምበር ከይጠፍእሲ፣ አምላኽ ንወዱ በጃ ኽሳዕ ዙህብ ክሳዕ ክንድዚ ንዓለም ኣፍቀሮ” (ዮሐ 3:16) ይብል። እዚ ማለት አምላኽ ንኣና ከድሕን ኢሉ ኩሉ ዝክአል እዩ ዝገብር። ግን እዚ ክኸውን ዝኽእል ምስቲ ሓደ ወዱ ኢየሱስ ክርስቶስ እንተ ተጎዓዝና ጥራሕ እዩ። እዋ ምስ መን እጉዓዝ ኣሎኹ ክንብል ግቡእ እዩ። ኣብዚ እዋን ምስ ኢየሱስ ክንጉዓዝ እንተ ኸአልና ክንፈርሕ የብልናን። ኩሉ ክንገብር ዘሎና ምስ ኢየሱስ ክንጉዓዝ፣ ብምሉእ እምነት ክንክተሎ፣ ብምሉእ ልብና ኸአ ክንሰምዖ እዩ። ከምዚ እንተ ገበርና ብርግጽ ኣብቲ አምላኽ ዝወሰነልና ክንበጽሕ ኣይኸከብደናን እዩ ምኽንያቱ ኢየሱስ ክርስቶስ ምሳና ይጉዓዝ ስለ ዘሎ። ጸገም ዝገንፈና ንበይንና ክንጉዓዝ እንተ ፈተና ደንጉና ቀልጢፍና ክንደክምን ክንጋገን ኢና። ነዚ መሰረት ገሩ እዩ ጳውሎስ ኣብ ጽሑፉ ዘበራትዓና። “እቲ ዘጽድቕም አምላኽ ካብ ኮነ ነቶም ሕሩያት አምላኽ ዚኸሰም መን እዩ እቲ ዝኹንንከ መንዩ? ወላ ሓደ።

ናይ ሎሚ ወንጌል ካብ ማርቆስ ዝጸሓፎ ብዛዕባ ራእይ ኢየሱስ ከምዝተለወጠ ዝነግር እዩ። ኢየሱስ ንሰለስተ ካብ ሓዋርያቱ ወሲዱ ኣብ እምባ ከምዝደየበ ኣብኡ ራእዩን ግርማኡን ከምዝተለወጠ ይነግረና። እዚ ስሙ ዘይንገር እምባ ምልክት እዩ። ከም ኣበሃህላ ቅዱስ መጽሓፍ እምባታት ዘመልክትዎ ካብቲ መዓልታዊ ሕይወት ወጺእካ ኣብ አምላኽ ምቕራብ እዩ ዘመልክት። ሙሴ ኣብ ደብረ ሲና ዓሰርተ ትእዛዛት ተቐቢሉ፣ ኤልያስ ምስ ሙሴ ኣብ ምልዋጥ ራእይ ኢየሱስ ዝርአ ኣብ እምባ ቀርመሌዎስ ምስቶም ነብያት ብዓል ክገብር ዘለዎ ተልእኮ ተግሊጽሉ (፩ዘነ 18)፣ ኢየሱስ ን12 ሓዋርያቱ ክመርጽ እንከሎ ኣብ እምባ ደይቡ መሪጽዎም (ማር 3:13)፣ ዮሐንስ ኢየሱስ ነቶም ህዝቢ ምስ መገበ ኣብ እምባ ሓዲግዎም ክጽሊ ከምዝኸደ ይነግረና (ዮሐ 6:15)። እምባታት እምብአር ፍሉይ ናይ አምላኽ ነገር ዝፍጸመሎም እዮም። በዚ ምኽንያት እዩ ኣብ ሃገርና ብዙሕ ገዳማት ኣብ እምባታት ተተኺሉ እንረኽቦ።

ኢየሱስ ኣብ እምባ ምስ ደየበ ራእዩ ተለዊጡ ይብለና ወንጌል “ከም በረድ ጻዕድዩ” ይብል እዚ ኸአ ግርማ አምላኽ ዝገልጽ እዩ። ከምቲ አምላኽ ንሙሴ ዝበሎ እዩ “ሰብ ርእዩኒ ብሕይወት ኣይነበርን እዩ እዋ ገጸይ ክትርኢ ኣይትኸእልን ኢኻ” (ዘፀ 33:20)። ነዚ ዝመሳሰል ኣብ ራእይ 3:4 ብዛዕባ እቶም ሕይወቶም ብቅድስና ዝመርሑ ክዛረብ እንከሎ “ዓዕዳ ክዳውንቲ ተኸዲኖም ምሳይ ኪነብሩ እዮም” ይብል። ድሕሪ ትንሣኤ ዝተራእዩ መላእኽቲ ጻዕዳ ክዳን ዝተኸድኑ ከም

ዝነበሩ (ማር 16:4) ነንብብ። ጳዕዳ ክዳን ናይ ግርማን ክብርን ምልክት እዩ። ኣብ ሃገርና ኣብ ጊዜ ብዓላት ጳዕዳ ክዳን ንኸደን እዚ ኸአ ናይ ሓጎስ ናይ ክብሪ ምልክት እዩ። ቅ. ቊርባን ዝቐበሉ ጳዕዳ ይኸደኑ ንኸቢሪ ኢሎም ስለዚ ጳዕዳ ምልክት ክብሪ እዩ።

ኣብቲ እምባ ናይ ክልተ ዓበይት ሰባት ሙሴን ኤልያስን ምህላው ነቲ ናይ ደቂ እስራኤል ምስ ኣምላኽ ዝነብሮም ፍሉይ ርክብ እዩ ዘመልክት። ክልቲኦም ኩሉ እቲ ዝነበረ ትጽቢትን ኩሉ ዝተነግረን ኣብ ኢየሱስ ክርስቶስ ከም ዝተፈጸመ ኢየሱስ ካብ ክልቲኦም ከምዝዓቢ ዘርኢ እዩ።

ኣብቲ እምባ ናይ እቲ ክመጽእ ዘለዎ ግርማን ክብርን ዝገልጽ እሞ ቀጺልና ጸኒዕና እንተ ሰዓብናዮ ዝጸበየና ግርማን ክብርን ምልክት ሂቡ። ኣብዚ ኣምላኽ ክህበና ኣሰንድይዎ ዘሎ ህያባ ገሊጹልና። ንሱ ኸአ ኢየሱስ ክርስቶስ እቲ ሓደ ወዱ እዩ። ከምቲ ኣብ ቀዳማይ ንባብ ናብ ሰብ ሮሜ ዝረአናዮ እዚ ናይ ወንጌል ቃል እውን ናይ ተስፋ መልእኽቲ እዩ። ምኽንያቱ ኣምላኽ ነቲ ብኢየሱስ ክርስቶስ ኣቢሉ ዝውሃበና ግርማ ክብሪ ስለ ዝገለጸልና። ናይ ሎሚ ወንጌል ኣምላኽ ገሊጹን ኣነጺሩን ዝተዛረቦ “እዚ እቲ ዘፍቅሮ ወደይ እዩ ንእኡ ስምዕዎ” ዝብል እዩ። ሙሴ ነቶም ህዝቢ ኣብ ዘዳግም 18:15 “እግዚአብሔር ኣምላኽኩም ካብ ማእከልኩም ካብ ሕዝብኹም ከማይ ዝበለ ነብይ ከተንሥኣልኩም እዩ። ንእኡ ስምዕዎ” ይብሎም። እዚ ኣግፊሕና ክንርእዮ ከሎና ንኢየሱስ እዩ ዘስምዕ። ሎሚ ካባና ዝደልዮ ነገር እንተሎ “ክንሰምዎ” እዩ። እሞ ንኢየሱስ ሕጅን ንወትሩን ክንሰምዎ ስንድዋት ዲና? ንኢየሱስ ምስማዕ ማለት ሕይወትካ ምቕያር፣ ኣካይዳኻ ምቕያር እዩ ዘስምዕ። ከምቲ ዕለት ዕለት እንሰምዎ ቃል ኣምላኽ ኮንካ ምንባር፣ መዓልታዊ ጉዕዞ ሕይወትካ ምስ ኣምላኽ ምጉዓዝ፣ ኩነታት ብዘየገድስ ኣብ ኣምላኽ ምሉእ እምነት ምግባር፣ ንኢየሱስ ምስማዕ ማለት ንድላዩ ምእዛዝ ከምኡ ነቲ ቤተ ክርስቲያን እተሰተምህሮ ኣብ መዓልታዊ ሕይወትና ምትግባር እዩ።

ኢየሱስ ኣበይ ይግለጽ፣ ኣበይ ክዛረብ እንከሎ ክንሰምዎ ንኸእል? ብኻልእ ኣዘራርባ ኣምላኽ ብርግጽ ይዛረበናድዩ? እወ ኣምላኽ ኩሉ ጊዜ ይዛረበና። ፩ያ ብቅዱስ ቃሉ ገሩ ይዛረበና፣ ብትምህርቲ ቤተ ክርስቲያን ገሩ ይዛረበና፣ በብዘሎናዮ ዕለታዊ ሕይወትናን ኩነታትናን፣ ኣብ ሕልና ብዝሰምዓና፣ ኣብ ጉዕዞ ሕይወትና ዝጓነፉና ጽጉማት ሰባት ገሩ ይዛረበና። ንኢየሱስ ክንሰምዎ ኣብቶም ድኻታትን ንዑቓትን ኣብቶም ሃብታማት ምእንቲ ሕይወቶም ኩሉ ጊዜ ኣብ ፍርሃት ዝነበሩ ክንሰምዎ ንኸእል። ኣብቶም ኣብ ክንድኦም ሓደ ዝዛረበሎም ወይ ዝጣበቐሎም ዘይብሎም፣ ኣብ ሕሙማት ብፍላይ እቶም ዕድኦም ክኸፍሉ ዘይክእሉ፣ ኣብ ኣረገውቲ ኣብቶም ሓደ ዝርእዮም ዘይብሎም ኣብ ገዝኦምን ኣብ እንዳ ኣረጋውያን ተደርብዮም ዘለዉ፣ ኣብቶም ዘኸታማት ቆልዑት ኣብ ጎደናታት ዝርከቡ ሓደ ዝኣልዮም ዘይብሎም፣ ኣብ ምሉእ ዓለም ዝርከቡ ወጹዓት፣ ግፉዓት፣ ብፍላይ ብግፍዒ ሓንቲ ከይገበሩ ዝሞቱ ዝእስሩ ዝጭወዩ፣ ኣብ ጎረቤትና በይኑ ዝነብር ዝርእዮ ዘይብሉ ድኻ፣ ኣብቶም ብዝተፈላለዩ ምኽንያት ክረዳድኡ ዘይክእሉ ስድራታት እሞ ብሰንኩ ዝጽገሙ ንኢየሱስ ክንርእዮን ክንሰምዎን ንኸእል። ነዚ ቀልጢፍና ኣብ ክንዲ እንታይ ገደሰኒ ኢልና እንጋልፎ ክንምልስ እንተ ኸኢልና ንኢየሱስ ክርስቶስ ፍቕር ወዲ ኣምላኽ ክንሰምዕ ክኢልና ማለት እዩ።

፪ይ ንኣምላኽ ክንሰምዎ ክዛረበና ከመይ ኢልና ሱቕ ከም እንብል ክንምሃር ኣሎና። ኣብ ገዳማት ሓደ ክብቲ ሕግታቶም ጊዜ ጸጥታ ዝብል እዩ፣ ኣብዚ ጊዜ ዘረባ ኣይፍቀድን ኩሉ ጸጥ ኢሉ ይኸይድ ድምጺ ኣይስማዕን እዚ ኸአ ካብ ድምጺ ሰብ ድምጺ ኣምላኽ ንምስማዕ እዩ። ሱቕ ምስ በሉ ንድምጺ ኣምላኽ ክሰምዑ ዘደናግር የለን፣ ኣምላኽ ኣብ ጸጥ ዝበለ እዩ ዝስማዕ። ኣብዚ ጊዜ ጸም ከመይ ገርና ሱቕ ከም እንብል እሞ ንድምጺ ኣምላኽ ልብናን ቀልብናን እንኸፍተሉ ክንደሊ ኣሎና.

አብ ሱቕታ ንርእስናን ንአምላኽን ክንርኢ ንኽእል። አብ እዋን ሱባኤ ኩሉ ሰብ ዝፈትዎ እዋን ሱቕታ እዩ። አብ ሱቕታ እንኸዶ ዘሎና መገዲ ክንርኢ ንኽእል። ንጽዋዕታ አምላኽ መልሲ ክንህብ ንኽእል። እቶም ሰለስተ ሓዋርያት አብቲ ጎቦ ጽምዋ ክብሪ ኢየሱስ ክርእዩ ክኢሎም ንሕና እውን ካብዚ ጫውጫውን ዕግርግርን ዝመልኦ ሕይወት አብ ጽምዋ ንእቶ እዋ ሽዑ ቃል አምላኽ ክንሰምዕ ኢና።

አብ መጨረሻ ክርስቶስ ክብሩን ግርማኡን ይገልጻልና። ግን ቅድሚ እዚ ግራማ ምግባዱ ክሓምም ክስቀል ክቕበር (ክመውት) አለዎ። ንሕና እውን አብ ክብርን ግርማን አምላኽ ክንሳተፍ እንሓልፎ ስቓይን ውርደትን ሕማምን ሞትን ክህልወና አለዎ። ብፍላይ አብዚ እዋን ጽም መስቀልና ጸርና ዕለት ዕለት ንአምላኽ እናሰማዕና ነቲ ክንገብሮ ተሳኢኑና ዘሎ ርኹስ መንፈስ ክንስዕር ክንቃለስ አሎና። ነቲ ክብርን ግርማን አምላኽ ቅድሚ ምስታፍና ከምቲ ንሱ አብ ሕይወቱ ዘርአየና ከምኡ ክንሓልፍ አሎና። ናይ ሎሚ ቃል አምላኽ እምብኦር ትምህርቱ ክንሕደስ ዝጽውዕ እዩ። ክንቅይር ካብ አምላኽን ሰብን ፈልዩና ንዘሎ ክፍአትና ሓዲግና አብ ቅድስና አምላኽ ክንሳተፍ ንጽዋዕ አሎና። እዚ እዋን ጽም አምላኽ አብ ግላውን ሓበራውን ሕይወትና ክመልሰና ብምሉእ ልቢ ንስምዓዮ።

ቅዱስ ዘመነ ጽም ገሩ ሕድገት ኃጢአትናን እንረኽበሉ ንአምላኽ ሰሚዕና እንኽእለሉ ጸጋ የውርደልና።

አባ ንጉሠ ፍሥሐ